31978L1026

L 362/1 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 23.12.1978

SMĚRNICE RADY

ze dne 18. prosince 1978

o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb

(78/1026/EHS)

RADA EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 49, 57, 66 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k tomu, že podle Smlouvy je od konce přechodného období zakázána veškerá diskriminace na základě státní příslušnosti v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb; že takto provedená zásada národního zacházení se zejména použije při vydávání povolení případně požadovaného pro přístup k činnostem veterinárního lékaře a rovněž pro zápis do profesních organizací či sdružení nebo členství v nich;

vzhledem k tomu, že se přesto zdá být žádoucí přijmout určitá ustanovení směřující k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb veterinárních lékařů;

vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy nesmějí členské státy poskytovat žádnou podporu, která by mohla narušit podmínky práva usazování;

vzhledem k tomu, že čl. 57 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci; že cílem této směrnice je uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, které umožňují přístup k činnosti v oblasti veterinárního lékařství;

vzhledem k tomu, že je nezbytné s ohledem na současné rozdíly mezi členskými státy ve způsobu a délce vzdělání veterinárních lékařů stanovit určitá koordinační opatření s cílem umožnit členským státům přistoupit k vzájemnému uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci; že tato koordinace je předmětem směrnice Rady 78/1027/EHS ze dne 18. prosince 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností veterinárních lékařů [4];

vzhledem k tomu, že pokud se týká akademického titulu, je vhodné povolit jeho užívání pouze v jazyce členského státu původu nebo posledního usazení, neboť směrnice o vzájemném uznávání diplomů nutně nezavádí věcnou rovnocennost vzdělání, kterého se tyto diplomy týkají;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění uplatňování této směrnice vnitrostátními orgány mohou členské státy stanovit, že oprávněné osoby, které splňují podmínky vzdělání požadované touto směrnicí, zároveň se svým dokladem o vzdělání a odborné přípravě předloží osvědčení příslušných orgánů země původu nebo posledního usazení prokazující, že daný doklad o vzdělání a odborné přípravě je dokladem ve smyslu této směrnice;

---

[1] Úř. věst. C 92, 20.7.1970, s. 18.
[2] Úř. věst. C 19, 28.2.1972, s. 10.
[3] Úř. věst. C 60, 14.6.1971, s. 3.
[4] Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 7.

vzhledem k tomu, že v případě poskytování služeb by požadavek na zápis v profesních organizacích či sdruženích nebo na členství v nich, které by byly vázány na stálou a trvalou povahu činnosti vykonávané v hostitelském členském státě, představoval pro poskytovatele nespornou překážku, neboť ten vykonává svou činnost dočasně; že je třeba tento požadavek zrušit; že v tom případě je však třeba zajistit kontrolu profesní kázně, což spadá do pravomoci těchto profesních organizací či sdružení; že je z těchto důvodů vhodné stanovit možnost uložit oprávněné osobě povinnost oznámit poskytování služeb příslušnému orgánu hostitelského členského státu, aniž je dotčeno použití článku 62 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že v souvislosti s podmínkou bezúhonnosti a dobré pověsti je vhodné rozlišovat mezi požadavky, které je třeba splnit při přístupu k profesionální činnosti, a mezi požadavky pro výkon této činnosti;

vzhledem k tomu, že pokud jde o činnosti veterinárních lékařů, kteří je vykonávají v pracovním poměru, neobsahuje nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství [1] žádná zvláštní ustanovení týkající se bezúhonnosti a dobré pověsti, profesní kázně nebo používání označení pro tato povolání; že se podle členských států dotyčná pravidla vztahují nebo mohou vztahovat jak na osoby v pracovním poměru, tak na osoby samostatně výdělečně činné; že výkon činností veterinárního lékaře je ve všech členských státech podmíněn získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů; že tyto činnosti vykonávají jak samostatně výdělečně činné osoby, tak osoby v pracovním poměru, případně osoby vykonávající tuto činnost v průběhu své profesionální dráhy v obou postaveních; že pro plnou podporu volného pohybu těchto odborníků uvnitř Společenství se zdá být nezbytné rozšířit působnost této směrnice i na veterinární lékaře v pracovním poměru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na činnosti veterinárních lékařů.

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ

Článek 2

Každý členský stát uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které jsou vyjmenovány v článku 3, vydané státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s článkem 1 směrnice 78/1027/EHS a přiznává těmto dokladům na svém území, pokud se jedná o přístup k činnostem veterinárního lékaře a jejich výkon, stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Jestliže byl diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci uvedený v článku 3 vydán před provedením této směrnice, musí být doplněn potvrzením příslušných orgánů země, která jej vydala, osvědčujícím, že odpovídá článku 1 směrnice 78/1027/EHS.

Článek 3

Diplomy, osvědčeníos a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 2 jsou

a) *ve Spolkové republice Německo*

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (osvědčení o státní zkoušce ve veterinárním lékařství) vydané příslušnými orgány;

2. osvědčení příslušných orgánů Spolkové republiky Německo dokládající, že diplomy vydané po 8. květnu 1945 příslušnými úřady Německé demokratické republiky jsou uznány za rovnocenné dokladu uvedenému výše v bodě 1;

b) *v Belgii*

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire/het wettelijde diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneesskunde (diplom lékaře veterinárního lékařství) vydaný státními vysokými školami, ústřední zkušební komisí nebo státními zkušebními komisemi vysokoškolského vzdělání;

c) *v Dánsku*

bevis for bestået kandidateksamen i veteriaervidenskab (cand. med. vet.) (osvědčení dokládající složení zkoušky uchazeče veterinárního lékařství) vydané „Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole“;

d) *ve Francii*

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (státní diplom ve veterinárním lékařství);

e) *v Irsku*

1. diplom Bachelor in/of Veterinary Medecine (MVB);

[1] Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

2. Diploma of membership of Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) získaný na základě zkoušky po ukončení řádného studia na škole veterinárního lékařství v Irsku;

f) *v Itálii*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all „esercizio della medicina veterinaria vydaný Ministerstvem školství na základě zjištění příslušné státní zkušební komise;"

g) *v Lucembursku*

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (státní diplom ve veterinárním lékařství) vydaný Státní zkušební komisí a schválený ministrem školství;

2. diplomy potvrzující vysokoškolský stupeň vzdělání ve veterinárním lékařství vydané v jedné ze zemí Společenství, které umožňují přístup k odborné stáži, ale neumožňují přístup k povolání, a které byly schválené ministrem školství v souladu se zákonem ze dne 18. června 1969 o vysokém školství a uznávání vysokoškolských zahraničních dokladů a titulů, doplněné osvědčením o stáži schváleným ministrem zdravotnictví;

h) *v Nizozemsku*

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (osvědčení dokládající složení zkoušky z veterinárního lékařství);

2. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (osvědčení dokládající složení zkoušky z veterinárního lékařství);

i) *ve Spojeném království*

the degrees (diplomy):

— Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),

— Bachelor of Veterinary Medicine (Vet. MB nebo BVet. Med.),

— Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and nebo BVMS);

— the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) získaný na základě zkoušky po ukončení řádného studia na škole veterinárního lékařství ve Spojeném království.

KAPITOLA III

NABYTÁ PRÁVA

Článek 4

Každý členský stát uzná jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 1 směrnice 78/1027/EHS, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře, které byly vydány těmito členskými státy před provedením směrnice 78/1027/EHS a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

KAPITOLA IV

UŽÍVÁNÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Článek 5

1. Aniž je dotčen článek 13, zajistí hostitelské členské státy, aby státním příslušníkům členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článcích 2 a 4, bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul nebo popřípadě jeho zkratku udělený členským státem původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto státu. Hostitelské členské státy mohou stanovit, že za tímto titulem musí následovat název a sídlo zařízení nebo zkušební komise, která jej udělila.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

KAPITOLA V

USTANOVENÍ K USNADNĚNÍ ÚČINNÉHO VÝKONU PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ

A. Zvláštní ustanovení o právu usazování

Článek 6

1. Hostitelský členský stát, který požaduje od svých státních příslušníků pro první přístup k některé z činností uvedených v článku 1 důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států potvrzení prokazující splnění těchto podmínek bezúhonnosti nebo dobré pověsti vyžadovaných v uvedeném členském státě vydané příslušnými orgány členského státu původu nebopředchozího usazení.

2. Nepožaduje-li členský stát původu nebo posledního usazení pro přístup k dotyčné činnosti důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, může hostitelský členský stát požadovat od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení výpis z rejstříku trestů, nebo neexistuje-li, rovnocenný doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu nebo posledního usazení.

3. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit přístup k dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro potvrzení nebo doklady, které vydaly.

4. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 7

1. Platí-li v hostitelském členském státě právní a správní předpisy, které se týkají zachovávání bezúhonnosti nebo dobré pověsti včetně ustanovení o kázeňských postizích v případě závažného profesního pochybení nebo odsouzení za trestný čin a které souvisejí s výkonem některé z činností uvedených v článku 1, předá členský stát původu nebo posledního usazení hostitelskému členskému státu nezbytné informace o opatřeních nebo kázeňských postizích profesní nebo správní povahy, které byly přijaty vůči dotyčné osobě, a o trestních postizích týkajících se výkonu povolání v členském státě původu nebo posledního usazení.

2. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit výkon dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro informace, které byly předány podle odstavce 1.

3. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 8

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo její výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo posledního usazení.

Nepožaduje-li členský stát původu nebo členský stát posledního usazení takové potvrzení pro přístup k dotyčné činnosti nebo její výkon, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení potvrzení vydané příslušným orgánem těchto států, které odpovídá potvrzením hostitelského členského státu.

Článek 9

Doklady uvedené v článcích 6, 7 a 8 nesmějí být při předložení starší tří měsíců.

Článek 10

1. Řízení o přijetí oprávněné osoby k přístupu k některé z činností uvedených v článku 1 podle článků 6, 7 a 8 musí být skončeno co nejdříve a nejpozději tři měsíce po předložení veškerých dokladů týkajících se dotyčné osoby, aniž tím jsou dotčeny lhůty, které mohou vyplynout z případného odvolání podaného v závěru tohoto řízení.

2. V případech uvedených v čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 2 staví žádost o přezkum běh lhůty uvedené v odstavci 1.

Dotázaný členský stát musí odpovědět ve lhůtě tří měsíců. Pokud tak neučiní, může hostitelský členský stát vyvodit důsledky z konkrétních závažných profesních pochybení, o kterých se dozvi.

„Hostitelský členský stát po obdržení odpovědi nebo po uplynutí zmíněné lhůty pokračuje v řízení podle odstavce 1.“

Článek 11

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku

1 nebo její výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

B. Zvláštní ustanovení o volném pohybu služeb

Článek 12

1. Požaduje-li některý členský stát od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo pro její výkon povolení profesní organizace či sdružení nebo zapsání či členství v nich, osvobodí tento členský stát od této povinnosti státní příslušníky členských států pro případ poskytování služeb.

Oprávněná osoba poskytuje služby se stejnými právy a povinnostmi jako státní příslušníci hostitelského členského státu; zejména podléhá kázeňským opatřením profesní nebo správní povahy platným v tomto členském státě.

Pro tento účel a jako doplněk k prohlášení uvedenému v odstavci 2, které se týká poskytování služeb, mohou členské státy, aby umožnily užití kázeňských opatření platných na svém území, stanovit dočasnou automatickou registraci v profesní organizaci či sdružení či formální členství nebo zápis do seznamu za podmínky, že se tím nezpozdí ani nijak neztíží poskytování služeb a že to nepřinese poskytovateli služby dodatečné výdaje.

Přijme-li hostitelský členský stát opatření k provedení druhého pododstavce nebo se dozví o skutečnostech odporujících těmto ustanovením, neprodleně o tom uvědomí členský stát, v němž je oprávněná osoba usazena.

2. Hostitelský členský stát může stanovit, že oprávněná osoba musí učinit před příslušnými orgány předběžné prohlášení týkající se poskytování jejích služeb, pokud s výkonem těchto služeb bude spojen dočasný pobyt na jeho území. Hostitelský členský stát může požadovat od veterinárního lékaře usazeného v jiném členském státu předběžné prohlášení týkající se poskytování služeb, které spočívá ve vydávání předpisů a potvrzení veterinárního lékaře bez prohlídky zvířat, pokud je tato činnost povolena v právních, správních a rovněž v profesních předpisech hostitelského členského státu.

„Hostitelský členský stát , který vyžaduje takové předběžné prohlášení, přijme nezbytná opatření, aby se mohlo případně vztahovat na poskytování určité řady služeb v témže regionu pro jednoho nebo vice příjemců po určitou dobu, která však nepřesáhne jeden rok.“

V naléhavých případech může být toto prohlášení učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služeb.

3. V souladu s odstavci 1 a 2 může hostitelský členský stát požadovat od oprávněné osoby předložení jednoho nebo několika dokladů obsahujících tyto údaje:

— prohlášení uvedené v odstavci 2,

— potvrzení osvědčující, že oprávněná osoba vykonává dotyčné činnosti v souladu se zákony členského státu, ve kterém je usazena,

— potvrzení, že oprávněná osoba je držitelem jednoho nebo několika diplomů, osvědčení či jiných dokladů o dosažené kvalifikaci požadovaných pro poskytování dotyčných služeb a uvedených v této směrnici.

4. Doklad nebo doklady stanovené v odstavci 3 nesmějí být při předložení starší dvanácti měsíců.

5. Zbaví-li členský stát zcela nebo zčásti, dočasně nebo trvale některého ze svých státních příslušníků nebo státního příslušníka jiného členského státu usazeného na jeho území způsobilosti vykonávat některou z činností uvedených v článku 1, zajistí podle okolností dočasné nebo trvalé odnětí potvrzení uvedeného v odst. 3 druhé odrážce.

C. Ustanovení společná pro právo usazování a volný pohyb služeb

Článek 13

Je-li v hostitelském členském státě užívání profesního označení týkajícího se některé z činností uvedených v článku 1 právně upraveno, mají státní příslušníci ostatních členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článcích 2 a 4, profesní označení hostitelského členského státu, které v tomto státě odpovídá jeho podmínkám pro vzdělání, a používají jeho zkratku.

Článek 14

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily oprávněným osobám získat informace o právní úpravě veterinárního lékařství a popřípadě o pravidlech profesní etiky v hostitelském členském státě.

Pro tento účel mohou zřídit informační střediska, kde mohou oprávněné osoby získat nezbytné informace. Hostitelský členský stát může oprávněné osobě, která je v něm usazena, uložit povin nost tato střediska kontaktovat.

2. Členské státy mohou zřídit střediska uvedená v odstavci 1 při příslušných orgánech a subjektech, které určí ve lhůtě stanovené v čl. 18 odst. 1.

3. Členské státy zajistí, aby si oprávněné osoby ve svém zájmu a v zájmu svých pacientů případně osvojily jazykové znalosti nezbytné k výkonu jejich odborné činnosti v hostitelském členském státě.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

V případě odůvodněných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů jiného členského státu potvrzení pravosti diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a uvedených v kapitole II a rovněž potvrzení skutečnosti, že oprávněná osoba splnila veškeré podmínky odborné přípravy stanovené ve směrnici 78/1027/EHS.

Článek 16

Členské státy určí ve lhůtě stanovené v čl. 18 odst. 1 orgány a subjekty oprávněné k vydávání nebo přijímání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci a rovněž určí dokumenty a informace uvedené v této směrnici a neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 17

Tato směrnice se vztahuje rovněž na státní příslušníky členských států, kteří v souladu se nařízením (EHS) č. 1612/68 vykonávají nebo budou vykonávat některou z činností uvedených v článku 1 v pracovním poměru.

Článek 18

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvou let od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 18. prosince 1978.

Za Radu

předseda

H.-D. GENSCHER